

45-273
250
107

SENTENCJA WYROKU.

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dn. 7 grudnia 1949 r.

Sąd Okręgowy w Turynie w Wydziale V Karnym

w składzie następującym:

Przewodniczący J. J. J. J. J.
Sędziowie F. F. F. F. F.
Protokółant T. T. T. T. T.

w obecności nied Prokuratora S. O. T. T. T. T. T.

rozpoznawszy dn. 10. XI. 1949 r. sprawę

Quisla Ryzowa urodz. 8. II. 1895

w Kaimarze syna (córkę) Oltona i Tdy z d. Gumb
narodowca i obywatela niemieckiego
wykonawcę 8 klas roboty kruszowej, rozrępa,
tapicera

oskarżonego, o to, że

w czasie od czerwca 1941 do roku 1943 w Turynie
istniał w jego wstępnym posiadaniu niemieckiego, jako
nieowiadki wizerunku "Lytaka" przy ul. Szachiej,
braci podziemi i dokonujących robót sió w sporze
podwójnym i tym, że:

zmasakrował i masowo zamordował w tym okresie
w tym sporze i ich bit do tego stopnia i w następstwie
dopuszczalnym obrabianiu i morderstw, a następnie i ich
przemoc (w tym i kilka z nich oskarżenie).

Zamordował i nieowiadki przeprowadzając w obwodzie
wizerunku masowego i represyjami, dokonującymi:
na wizerunku (w tym i kilka z nich oskarżenie) -
tolerancji i nieowiadki w tym i kilka z nich oskarżenie,
masowo zamordował i w tym i kilka z nich oskarżenie,
si i nieowiadki (w tym i kilka z nich oskarżenie)

czynami tymi dopuścić w obwodzie z art. 1 pkt. 1
dekrety z dnia 31. VIII. 1944 r. promiennie obwieszczenia
Min. Sprawiedliwości z 11. XII. 1946 r. U. R. P. Nr. 69 / por. 377.

Drnk. Min. Sdraawiedl. A 3 V 48 100.000 314.

Postanowienie

Orkonesionej Quicla Ryzarda w sprawie za pierwsze
 wbrodnie art. 2 pkt. 2 31 lipca 1949 r. Or. U.D.
 Nr 69 poz. 377 pokonionej w ten sposób i w
 czasie od czerwca 1948 do czerwca 1942 w
 Surowie idac na uleg. wady powstawa
 niemieckiego, rajmuna Kiedowice
 stanowisko państwowego wiersz
 przy ul. Łachy, dostołi na wady ludz-
 nowi cywilnej w ten sposób i w ten
 w nad wierszami oradzonymi w tym
 wierszu w ten sposób i bit ich i sicut
 psem ra co Keryje tak orkonesionej Ryz-
 rarda Quicla na rozadnie art. 2 uytowonej
 wyzej dekwety na 15) pietnastu lat
 wiersza.

Na rozadnie art. 7 uytowonej dekwety orala
 Jaa odwojnica do Karoniej utwaly praw
 publiknych i obywatelskich praw ko-
 monnych na lat 10) prziesci over
 prepared catego mienia jess
 od Kertonis portypowonia i o Kertonis
 Krot uwalnia orkonesionej Ryzarda Quicla
 Ktore koniesi Korb Kaintwa.

2 Korb Kaintwa koniesi Korb Kaintwa
 w nich orkonesionej Ryzarda Quicla a
 Kertonis portypowonia z to creniq' ob-
 rienia uwagomym obiciera Korb Kaintwa.

Skizlans: Lipiec
 Wpisano: sierpnia

Socjalek

F. Kowalczyk

Porozumując całość faktów atakujących ujawnionych w przesłanym
sprawie, ustalić. Igd motopujicy stanu rzeczy.

Pykard Quiel oskarżony jest o to, że w czasie od czerwca
1941 r. do r. 1943 w Łowic w sąg na róg stacy priotera
niemieckiego jako kierownik wydziału „Gestapo” przy ulicy
Łyckiej brał udział w dokonywaniu rabiojstr osób z polską
ludnością cywilną w ten sposób, że rugał się nad wyznan-
mi osadzonymi w tym wydziale w ten sposób że ich bił do
tego stopnia, że na skutek doznanych obrażeń umierali,
a nad to stracił ich potem dalej że karzących i kierował
przepraszonymi w obrębie wydziału moscowymi efektyw-
nymi dokonywanymi na wydziałach oraz że kierował
pogonią się obywateli ukraińskich nad wydziałami,
które w wielu wypadkach kończyło się śmiercią.

Oskarżony nie przyznaje się do popełnienia karzących
mu czynów i do winy się nie призна. W sprawie ilości
zabójstwa, by był kierownikiem wspomnianego wydziału,
by karzących lub uczestniczył w jakichś kulwick egre-
kcyjach wydziałów. Twierdzi że Ukraińcy w dotychczasym
czasie i miejscu pełnił służbę poza obrębem wydziału,
że z nim nie miał styczności, ani też nie miał na nich
żadnego wpływu. Przyznaje że od r. 1932 do końca okupacji
należał do S.P. że był urzędnikiem administracyjnym
w wydziale, pełniąc funkcje gospodarcze na terenie
wydziału, czasem pełnił służbę na baraku, w izbie, gdzie
przyjmowano wydziałów że zatrudniał do pracy jedynie
wydziałów fachowców mu przydzielonych że przy końcu
swego pobytu w Łowic przyjechał z psem do wydziału.

W sprawie ujawnienia oskarżonego i wyzników rozprawy
obranje się walcie co też Igd ustala że oskarżenie
wyje podane opiera się ^{prawie} wyłącznie na relacjach
św. Jana Łyckiego.

Zerwana te rozwiłt bzi Sgd ze szeregów, stru-
pulatoricis, aby ustalić czy i jakich czynów dopuścił
oskarżony na podstawie zeznań tego świadka
i wyjątkiem oskarżonego z zeznań z ująciowym
na reprezentację innymi okolicznościami.

Sr. Łobacki był krótko słuchany w tej sprawie,
dwie razy w dochodzeniach K. 19 i 23, raz w śledztwie
K. 79. Na pierwszy rozprawę, w której części sprawie
(VII K. 446/48 dnia 13.7.1948r) nie stał, mimo zawiadzenia
a następnie dnia 4.11.1948r stał, nie mógł, gdyż
umarł.

Sr. Łobackiemu jedynym oskarżeniem oskarżonego
(K. 79) nie było konfrontacji z oskarżonym, który
w swoich wyjątkach zgodnych, stwierdza repre-
zentat by dopuścił się zarzucanych mu czynów.

Odkrytym na rozprawie zeznań Sr. Łobackiego
K. 19 i 23 okazyj okoliczności odkrycia od odkrytych
zeznani, złożonych w śledztwie K. 79.

Przeważa on szkodliwie ustanie ze szeregami.

Z zeznań w śledztwie K. 79 tymże uśrednie, co Sgd
ustala, że oskarżony w obecności Sr. Łobackiego
w więzieniu w Łowic bit i kłótnie więźniów
i stracił ich psem. Zerwana bzi świadka na
przeważając okoliczności przez niego ustanie za-
obchodzone zastępując na wiary, bo pokrytym
do pierwszego stopnia z innymi a nie budzącymi
zadanych wyjątków reprezentowanym zeznaniami
Sr. Arona Bonabenda K. 112. które wykarują
u oskarżonego ustanie do bicia i zeznań
nad ludziskimi cywiliz.

Oskarżony, ciałem ciałem P. P. przepojony stu-
chem frarym, tyżość swój kraj ponad imie,
zobowiązany był oświadczyć do czynów przez tych świadków
należnie strictebranych jako poplecznik hitlerów.

25050

Czy retrospecywnie depnieć się i dalszych czynów
oskarżeniem objętych - Sąd nie uważa za właściwe
dowodów jego winy w sprawie wyznaczenia kary -
robiec memorialistę prawnika dowodu że sr. Łobackiego,
który mógłby niechcący wyjdzie z sądu, jak
z jego dalszych zeznań wyjdzie.

Dalsze zeznania sr. Łobackiego są ogólnikowe,
nieistotne, nieważne na krytycznych obserwacjach, szczególnie
na jatkich dowodach się opiera. To odnosi się do
charakteru strukturalnego ^{oskarżonego} de Lortie, jego zakresu działalności,
egzekucji wykonywanych na terenie więzienia Łobackiego,
morroneja zbrodni więźniów co świadczy o ich śmierci,
sterelnie w tym głowy (K. 19) rozstrzelania zbrodni
zaprzeczających do pracy, egzekucji na etapach obywatelskich
Zbrodni Rzeszy i Armii Czerwonej, tolerancja
zbrodni Ukraińców i więźniów Polaków, karne -
cych się śmierci, niedostatek higieny i więźniów,
przewidywanego dłużej zabraknie, niewykazania żadnych
błądów inotynkacji przez oskarżonego K. 23.

Sr. Łobacki K. 19. prawnik, że ogranicza się do ogólnych
przedstawień działalności oskarżonego i może na
żądanie udzielić jedynie "szeregowych" danych
co do przynależnej sprawy, a na karze 23 przekreśla,
że zeznania jego są oparte na osobistych przeży -
ciach. Jakże to były szeregowe i jakie przeżycia

152

nie wyjdzie, a mogło to być spowodowane na pewno
ce się pytanie czy i jaki był związek przychyleniu
między dżintarem rolniczym a innymi z dżin-
tarem, względnie rolniczym, śmiercią więźniów.

Wyniki przesłuchania sądownego nie dają odpowie-
dzi na to pytanie.

Wskazano wyjątkiem Sędziego Czernego k. 181 i Franciszka
Czernego k. 182 przemawiają do nieścisłości raportu
sr. Lubickiego.

Negatywne wyniki, zeznania sr. Edwarda Flaustke
oparte na pamiętnikach z czasów pobytu rolniczym
w Stanisławowie po przesłuchaniu de Lotta, przemawiają
na tym, że w rolniczym domu pierwsza dama Lubickiej
a nie oświeconego herbaci.

Zeznania Heleny Kuratowskiej nie mogą wskazać
w związku z uwagi na negatywny ich sens przez Sędzię.

Aspektu skruszenia więźniów przy ulicy Łękiej
na świecie i martyrologii więźniów w dalszym ciągu jest
skrajnie niskim, zwłaszcza dla bratniej bractwa uważa
krajem za jednego z największych mu zabójstw bractwa
osob i patriotów ludności cywilnej.

Stricte licie więźniów i śmierci ich posmi-
jak przez podano
tychczasowe dwa miom. zbrodni z art. 2. Dekretu z 31 sierpnia
1944. więc należało uważać rolniczym w tym samym tej zbrodni
i śmierci na zbrodni tego przestępstwa na tym świecie odpowiedzialny,
mając na względzie postanowienia art. 54 K.K. a w szczególności
stosunek rolniczym - kierownik administracyjny - do przestępstwa
wsk. jego działania wśród przestępstw zbrodni więźniów.
przebieganie czynu.

Tęsta nowienie o karach przestępstwa opiera się na art. 481 § 1 K.p.K.
a o opłacie sądownej na art. 4. dekretu o opłatach sądownych.

Jan odd. 144. Dział i obroncy. J. Kowalewski

Przewodniczący
Sędziów 3